

לצחצח שיניים זה לא מספיק

להכראת הפה אתם מצחצחים שיניים, טוב הדבר אך זה עדיין לא מספיק. עליכם להשיג תשומת לב במי פה אודול. מי פה אודול חודרים לכל מקום שם לא יכולה להגיע מברשת השיניים. מטרה את הפה ומשיג מיד כל חידוק, ריחן מרענן ונותן הרגשה נעימה. מי פה אודול הם השלמה חיונית למשיג חת השיניים.

למשתמש באודול פה נקי ונשימה טהורה

המפיצים היחידים בישראל חברת נורית בע"מ

ע

נתן שלום ורוחה

כברכת בלוסלנד תלמה

עוד דאג השנה תשי"ט

הרצותיו על פרשת השבוע, לא דרש דרשה. בקיאותו העצומה עזרה לו להביא הקבלות ממקומות רחוקים במקרא, לגלות גילויים שאיש לא שמע עליהם מעולם. מן ההקבלות שהקביל הסיק מסקנות מקוריות ומפתיעות. מאז הרצה עמוס במוסד הרב קוק אחת לחודש, במשך שנתיים, את הדרך עבר ב' רגל, בגשם ובשרב. היתה זאת הפעם הראשונה שיכול היה להתבטא בפומבי. עולם חדש נתגלה לו.

אף על פי כן היה האיש האחרון שסבר כי יש בו משהו החורג מגדר הרגיל. כי חגים היה נוסע לדודותיו בתל-אביב, מבלה את החג בחוג המספתה בבית הישן, בו משוטטים כחצי תריסר כלבים, ומספר דו"מה של חתולים.

מעולם לא חשב עמוס אפילו שהוא מצ' טיין במיוחד בדיעת התנ"ך. לא היתה זאת ענתנות מזויפת — הוא פשוט לא יכול היה להשתתף מעולם את ידיעותיו עם זו"ל. כשהציע לו יוסיפון להשתתף בחידו"ך התנ"ך, הופתע, סירב, נכנע להפצרות רק בתנאי שגם אשתו של יוסיפון, צילה, מורה וידוענית בזכות עצמה, תירשם אף היא.

עד לגמר החידו"ך הארצי, לא בטח לרגע ביכולתו שכראה את יחיא אלשיך, הרב התימני רב-הידיעות, סבר שהוא עולה עליו. כשניצח, היה מופתע מכל אדם אחר במדינה. חזרה הוא את דעתו על הישגו: "שואלים אותי אם יש לי זכרון פיננמלי. אני חושב שהזכרון הטוב ביותר הוא ללמוד ולשקוד תמיד. איני מייחס לעצמי שום זכרון מיוחד. את הישגי בדיעת התנ"ך אני מייחס אך ורק ללילות שעשיתי כמיים בלימוד התנ"ך". וברגע פיוטי יותר: "דומה התנ"ך לתמונה יפה. לעולם לא תסתכל בה עד הסוף. תמיד תמצא עוד פרט, שלפני כן לא שמת לב אליו."

*** "נאמנים פצעני אוהב"

מה יהיה עתידו של אישה-שנה? הצעיר שחיוו נהרסו בגלל ספר תנ"ך, שמצא כל ימי חייו נחמה באותו ספר, הפך עתה גיבור לאומי בזכותו. הוא עומד להי"שלח לאמריקה, להופעה בחידו"ך טלבוניה באנגליה (שהוא שולס בה יפה, מכיר היטב את חרגום התנ"ך לה). הוא עומד לקבל טיפול רפואי, שלפי דעת הרופאים יהיה בו כדי לרפא לפחות חלק ממומיו. יתכן שיקבל משרה כמורה לתנ"ך במוסד החינוכי בעיינות.

כמו באגדת הברזון המכוער, השתנתה גם חיצוניותו. מאדם שאי-אפשר היה לעמוד במחיצתו, הפך לאישיות קורנת. המסיכה שעל פניו הוחלפה בחיוך מלא תוגה. הוא מקבל מדי יום עשרות מכתבים וחבי"לות מהארץ ומארצות-חוץ. בארץ, 90% מ"בין הכותבים הם נשים. מבין הכותבים הזרים, אופייני אחד יוהן שמיט מקלן, השולח לעמוס כל שלושה ימים גלויה מצו"יירת, לפי הכתובת: עמוס חכם, אלוף ה"תנ"ך מס' 1, ירושלים.

דבר אחד לא השתנה בעמוס חכם: הוא נשאר צנוע ונחבא אל הכלים. אופיו נשאר בסוף תשי"ח כפי שהיה בראשית השנה, עת כתב לחברו יוסיפון את המכתב הבא: "ביה, ג' מרחשון תשי"ח. לידידי, האדם היקר והטוב, מר דויד יוסיפון, ברכת עידוד והחלמת מהירנה!

רוצה אני בשעת הדחק לקיים מצותה ביקור חולים באופן כזה, ולשלוח לך בזה מעמקי לבי ברכת רפואה שלמה בתוך כל שאר חולי ישראל...

... בין פעלי הלשון הרע לא הייתי ולא אהיה, כי יודע אני להעריך את יחסך אלי, ודוקא משום שאתה אומר בגלוי את אשר אתה חושב ומצביע בפירוש ובלו"ל חפות על החסרונות שאתה מוצא בי. ודו"קא גישתך זאת נחוצה וחשובה לי מאד. כי כתוצאה מתנאים מיוחדים, שהייתי נתון בהם כימי ילדותי, דבקו בי הרבה הנהגות רעות, אשר קשה לי לתקנן בעצמי. ומעוניין אני מאד, שיהיה מי שיוכיחני, בבחינת "תוכחה מגולה ואבהה מסותרת", ונאמנים פצעני אוהב."

... ואסיים בתפילה שכל אלה שכבר חלו, ואתה בתוכם, יירפאו במהרה. וכל אלה שטרם חלו, ואני בתוכם, לא יחלו יותר. וזוכה בשפע טובה, תחת השפעת ה"רעה הזאת, וזוכה כולנו לשמור בריחה, כמו שאמרנו חז"ל על הפסוק בפרשת ה"שבוע: "ואתה את בריחו תשמור — בריית המעור בין עשר אצבעות הרגליים, והיא המילה וברית הלשון בין עשר אצ"בעות הידים, והיא המלח" (ע"ם ספר יצירה). בהוקרה וברכת רפו"ש בתוח"י, עמוס חכם."

משחק

מסכת העשור: כלי מסכת

הבעיה שעמדה בפני הבמאית הקיבוצאית שולמית ("מיתה") בתדורי היתה חמורה מאד: איך ליצור תופעת-משחק המונית, לפתיחה התגינית של פסטיבל הקיבוצים החופאי, מבלי שתהיה זו "מסכת הגיגית" או "הפגנת כוח" או "מסכת של חלוציות, הגנה, שלום ובטחון".

עשר שנים דיקלמו הקיבוצים מסכות ל"מינייהן בכל יום חג או מועד: מסכות קציר ומסכות אסיף, מסכות בציר ומסכות קסיף, מסכת האיחוד ומסכת הפילוג, מסכת יום הבנים הנכנסים לקיבוץ ומסכת משבר ה"תנועה הקיבוצית. אך טבעי היה, כי ב"עשור לקיבוץ במדינת ישראל ישמיעו ה"במאים הרגילים, בעזרתם של הכתבים ה"רגילים והחרוזים היותר-רגילים, את "מסכת המסכות, מסכת עשר השנים: מסכת ה"עשור".

המקום שנועד להצגה התגינית היה איד-יאל למסכת: גבעה מלאכותית, כביש מימין, כביש משמאל ופסי רכבת ברקע. אפשר היה להציג את המכוניות בגודל טבעי כשהן פורקות את המגדל ואת החומה מלפנים, את רכבת המעפילים ברקע ואת ההתיש-

ות המסורתית.

האמת שניצחה. שולמית בתדורי, אמם הורתם של אחי גיבורי התהילה שהוצ"גו ברוב עם בשנים שעברו, בחרה בדרך ה"קשה. את הגבעה המלאכותית והמשטח הגדול שלרגליה הפכה לחצר של קיבוץ. את הגבעה זרעה באספסת אמיתית, אל השטח הביאה אביזרי חצר קיבוצאית אמ"ית ואל כל אלה הביאה וגררה את חברי הקיבוץ. בחצרו של קיבוץ זה פתחה שו"למית בתדורי את פסטיבל הקיבוצים: "חצ"רו של קיבוץ פשוט, אופייני, לדבריה "חצר עם טראקטורים, מתב"קש, אורחת ופלאטפורמות מלאות בשקי תבואה."

החצר הקיבוצאית הרגילה הוכיחה את עליונותה על כל המסכות הנמצאות. חגגנו את נצחוננו כשאינו עד כמה היה הקהל ברובו הגדול קהל עירוני, מרותק למה שמתרחש בחצר שלפניו, סיכמה השבוע בתדורי את הצלחתה החדשה, האספסת האמיתית, הקציר האמיתי, הטראקטורים ה"אמיתיים וחברת הקיבוץ החתיקה, האמ"ית אף היא, שפתחה את הערב וסיימה אותו — שבו את לב הקהל יותר מכל המליצות המזויפות והבלתי-אמיתיות. האמת ניצחה."

החצר הקיבוצאית הרגילה הוכיחה את עליונותה על כל המסכות הנמצאות. חגגנו את נצחוננו כשאינו עד כמה היה הקהל ברובו הגדול קהל עירוני, מרותק למה שמתרחש בחצר שלפניו, סיכמה השבוע בתדורי את הצלחתה החדשה, האספסת האמיתית, הקציר האמיתי, הטראקטורים ה"אמיתיים וחברת הקיבוץ החתיקה, האמ"ית אף היא, שפתחה את הערב וסיימה אותו — שבו את לב הקהל יותר מכל המליצות המזויפות והבלתי-אמיתיות. האמת ניצחה."

מאחורי הקלעים מחבר וכמאי בלבד

וויכוח חריף התפתח אחרי ערב הקריאה השני של המחזה פייטה, של בנימין גלאי. אחד המתחכמים שעלה על הבימה בתום הקריאה נפגש בידינו את דברי השי"מ צה שפרסם גלאי נגד התיאטרון במערבי, אחרי ההתקפה הכללית של המבקרים עליו בתום ההקראה הראשונה. "צריך לתקוע את

גלאי, אמר המתחכם, בהקריאו את ההת"קפה הפרועה של גלאי על השחקנים, התי"אטרון ועל המבקר דן מירון, שתקף את גלאי בצורה קיצונית ומונה בינתים לאחד מחברי ועדת הרפורטאר של התיאטרון ה"קאמרי. את התיכוח הנחתה השחקנית בתיה לנצט, שאמרה בדברי פתיחתה: "כל מי ש"עולה לדבר, יאמר את שמו — על מנת שיהיה אחראי לדבריו". . . הממחבר והכמאי של המחזה החדש בתיאטרון זירה, פתקאות בכובע מאת יגאל מוסנזון, לא יספך גם לשחקן. אחרי שבפרסומת ה"מוקדמת של התיאטרון נאמר שמוסנזון יחבר, יביים וישחק במחזה זה — החליט מוסנזון להסתפק בתפקידי המחבר והכמאי בלבד. את תפקידו בהצגה יתפוש השחקן הירושלמי המוכשר יוסף באשי, שבלט ב"הצגת הפיניאן בתפקידו של אברלייש. אחד השחקנים הראשיים במחזה זה, שנושאו הוא חיי הנפש של אסירים, יהיה שחקן האהל לשעבר פרץ הלוי, שביים לא מכבר מחזה שלם בבית-הכלא מעשיהו. . . צייר תפאורות צעיר, משה בן-שואל, חזר לא מכבר משתי שנות לימודים באוסטריה. בן-שואל, שכיהן לפני צאתו את הארץ כעורך דבר לילדים, הגיש עתה הצעות לתפאורה לאחת ההצגות החדשות של תיאטרון הבי"מ. . . תיאטרון מוסיקאלי לילדים

"מנוחה בקיבוץ" של אריה פרובלבסקי בתערוכת הקיבוצים חצר עם טראקטורים, אורחות ופלאטפורמות

הקימה וטיפחה השחקנית החתיקה עליוה לוריא, חניכת בית-הספר היראמי במוס"קבה, בשנות ה-20. אחרי שהציגה בצנעה וללא פרסומת את המחזות כיפה אדומה, ח"י מוצארט והנזל וגרטל, תממה עתה עליוה לוריא על חזוה עם אמרגן ותציג בקרוב את עקדת יצחק. מאת אברהם גולדפא"דן. . . כובע זהב יהיה חבוש על ראשו של הזמר הצרפתי שרל טרנה, שיופיע ב"קרב בישראל במסגרת פסטיבל האמנים הצרפתי, העתיד להציף את הארץ ביבוא של אמנים זרים. את הכובע המשונה וה"יטר קיבל טרנה מחברת התקליטים מרקוני, ביום בו מלאו 20 שנה להופעתו הראשונה על הבימה. כדי לשמור על הכובע ה"יקר לו, מופיע בו שרל טרנה בכל ה"רעה והופעה. . . חידו"ך תנ"כי זעיר, שלבחה להקת פרנזו בהופעותיה שנערכו מאז חידו"ך התנ"ך, שמואל רוזן מקול-ישראל הוא מנחה החידו"ך, והזמרת יפה ירקוני מופיעה בשירים תנ"כיים לפניו ואח"ריה. בתוכניות הפיתוח של פרנזו: הופעה משותפת עם דו"ניאן ושומאכר. . . ש"ח" קני התיאטרון לילדים במוסקבה, חד עם ספרים ומשררים לילדים, שיגרו לאח"רונה מכתב אל חבריהם למקצוע בישראל, בבקשה להחליף חומר ונסיון. בכתבם שהגיע למשרדי תנועת חידו"ך ישראל ב"יה"מ ב"תל-אביב נאמר, כי האמנים הסובייטים מעוני"ניים בקשירת קשרים עם האמנים היש"ראליים. . . אפשר להאמין ואפשר לא להאמין לגדעון שמר, במאי תיאטרון סמ"בסיון, הנשבע כי מה שהוא מספר זה נכון: בהופעת דבר אל הקיר באלם אורה בחיפה, בליל ששי שעבר, התעלפה אחת הצופות מרוב צחוק, באחת מתמונות המערכון החוספיים, מאת יעקב ברינתן ובכריאל ("פטייה") דגן. זהבה ברלינסקי, אשתו של זאב ברלינסקי, שהיא אחות מוסמכת, הגישה עזרה ראשונה למתעלפת.